

acesta ar fi și anul întemeierii, ori a „începutului” întemeierii!. Coborâtorii din Munții Buzăului, de la Bozioru și Cătina, de la Odăile sau Colți, din Bălănești și Cozieni, din atâtea alte sate mai mărunte din zona aceea de nord-vest a Buzăului, s-au aflat probabil pe aceste locuri și înainte de 1882. Oamenii veneau în sezonul muncilor agricole în căutarea pământului care se găsea liber și din belșug, ca să-l muncească și să-și ducă toamna, pe drumul de întoarcere al Buzăului, recoltele acasă. Atunci nu rămăneau aici, deși poate că unii chiar au rămas, apoi pământul dăruit i-a chemat și pe ceilalți. Ne întrebăm totuși, cum o fi arătat atunci Munteni Buzău? Unde locuiau acei oameni? Ce fel de case își făcuseră ei? Se putea vorbi la vremea aceea de o așezare umană? Cu îngăduință, se poate spune că era vorba de un cătun, care în vremea aceea nici măcar nu avea un nume al său. I se spunea Cocora Nouă, iar acea Cocora adevărată era și ea dependentă de Reviga. Cum se știe, abia la 1888 această Cocora Nouă devenea Munteni Buzău. Și, mai mult, abia la 1896, prin legea administrativă din 22 februarie, localitatea cunoaște prima menționare oficială, fiind încorporată plășii Balta Ialomița, cu reședința la Slobozia.

Și totuși, dacă privim lucrurile prin prisma construirii bisericii *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil* din centrul localității, ajungem să nu mai credem în toate teoriile. Biserica a început să se înalțe în anul 1884 și s-a isprăvit după cinci ani. Conform teoriilor care se vor a fi de bun-simț, la 1884 nu erau prea mulți oameni în Munteni Buzău, deși cu cele 10 pogoane de fiecare și un loc de casă fuseseră împroprietăriți 354 capi de familie, iar cei care erau totuși aici aveau o slabă putere economică. Ba, a fost nevoie să fie adus din baștina lor, a locuitorilor, materialul lemnos rezultat de la două biserici dezmembrate acolo, în Munții Bu-

zăului, să fie adusă piatra de la Năieni și încă altele. La vremea aceea, un astfel de transport nu se făcea ușor și nici repede. S-ar putea spune chiar că dacă construcția a început la 1884, a fost nevoie să înceapă a fi aduse materialele cu cel puțin un an înainte. Și-apoi, viața oamenilor de aici nici nu se întemeiase, nu se statornicise deplin, de unde și întrebarea: chiar la facerea rapidă, din primul moment și cu orice efort a unei biserici să se fi gândit ei mai întâi? La toate aceste îndoieli răspunsul ar putea fi unul simplu: comunitatea începuse a se constitui încă mai devreme de 1882, anul de referință istorică al întemeierii fiind doar un reper al începutului împroprietărilor. Cum știm, e vorba de împroprietărilor făcute în baza „legii însurășilor”, care de fapt nu era o lege propriu-zisă, ci o prevedere din corpul Legii Agrare nr. 181 a lui Al. I. Cuza, din 14 august 1864.

UN DOCUMENT EXCEPTIONAL. ADEVĂRATUL DOCUMENT AL ATESTĂRII

Nu știm exact cine a fost țăranul-om simplu din Munteni Buzău pe numele lui, fie binecuvântat, **Gheorghe N. Negoită**. Dintr-un document, pe care ni l-a pus la dispoziție cu multă bunăvoință părintele Gică Ardeleanu, aflăm despre el doar că a fost unul dintre ctitorii bisericii Arhanghelii Mihail și Gavriil, fiind trecut chiar în fruntea listei, ceea ce înseamnă că era și cel mai important dintre aceștia. Credem că s-a născut pe la anul 1860, probabil într-un sat din Munții Buzăului, și că la începutul construcției bisericii avea în jur

ALMANAHUL COMUNEI MUNTENI BUZĂU

de 25 de ani, ori poate mai mult, și se stabile aici, așa cum au făcut-o atâția alți buzoieni. În anul 1924, când probabil se apropia de vârsta de 70 de ani, el a redactat (și a datat cu exactitate de cronicar) un scurt istoric al întemeierii satului Munteni Buzău și al construirii bisericii din centrul așezării. Este un document excepțional fiindcă este UNICUL care relatează cu date precise, trăite de el și „de la fața locului”, cum s-a născut satul Munteni Buzău. Este un document care inspiră încredere prin concizia și precizia datelor con-

semnate, prin sinceritatea pe care o degajă și prin simplitatea lui.

Om nu avea carte multă (dar cine era mare învățat în vremea aceea?), scria greoi și consemna, într-o redactare ce ar părea a fi naivă, dar nu este așa fiindcă el este doar istoric și nu literat. Am descifrat greu acest scris (poate în câteva locuri nu am tălmăcit exact cuvântul), dar avem convingerea că nu am modificat nici un înțeles. Citiți și delectați-vă cu informații și cu respirația unui om pe care îl stimăm, acum, dintr-un alt veac.

Aici scria o listă de nume ale celor din viața locului
de când din generație în generație arătătoare
în anul 1882 sau Măsurat pământul 354 loturi a 11.70
50 are. fie care lotu pentru 354 locuitori din care 10 pogo-
ane arătore și 1 pagon. locu de casa și care sau totu
precum următoarea din comuna Buzău județul Buzău
276 Locuitori. Din comuna Odăile Jud Buzău 40-
Din comuna Caldi Jud Buzău 26 - Din comuna Căt-
ina Jud Buzău 72 aici arăta Măsură sau făcut de
Domnul Inginer notornicu Carșică arăten din Jud
Buzău Treacă în acelu sat sau făcut Priștu
Radu Gușulescu din comuna Găzianu Jud Buzău
în anul 1884 trimis de onor Mitropolit București și
ind cu Multa Dragărdi Episcopii Bisericii și poporului
până în anul 1912 Cîndu au început din Vicaria
în anul 1885 totu locuitori au început acelu Vicaria
vot sa fie pentru fie care locuitori împropietărit
cîte 15 Lie pentru a face oșfinta Bisericii care
și totu acelu sumă prin bani și porumb sa
orzo - au alesu 18 oameni ca epitropi a lepeca
în cărările și traspoartelu cu produse pre cam și cu
Materialele necesare și anume Gavrilu popo Crăci-
popo - Ion Vasile - Ion Dimicaru - Manoz Dimicaru
Houder parashiv - Andreiu Istan - Vasile Cepărian
Ion Gharghe Dudu - Ion Stefan - The Mihail - G. Dumitrescu
Ion Frăsineanu - Steu Vlăscu - Ion Drăgomir
Dinu Motroșu - Gregare popa și Gharghe N. Vasile
care am și fostu Numitii Caseru pentru înșoră
și chelăieși pînă la terminare în care l. e. e. e. e.

„Aici lăsam o știință celor din urmă locuitori trecând din generație în generație arătătoare astfel că în anul 1882 s-au măsurat pământul 354 loturi a 11 pogoane fiecare lot pentru 354 locuitori din care 10 pogoane arătoare și 1 pogon locu de casă și care s-au dat precum urmează. Din comuna Bozioru județul Buzău 216 locuitori. Din comuna Odăile județul Buzău 40. Din comuna Colți județul Buzău 26. Din comuna Cătina județul Buzău 72. Această măsură s-a făcut de domnul inginer hotarnic Costică Orăscu din județul Buzău. Preotu în acest sat s-a făcut preotu Radu Guzulescu din comuna Găgeana județul Buzău în anul 1884 trimisu de onor Mitropolitu Bucureștiului servind cu multă dragoste sfintei biserici și poporului până în anul 1912 când a încetat din viață. În anul 1885 toți locuitorii au făcut act de bună voie să dea pentru fiecare locuitor împrumutat câte 45 lei pentru a face o sfântă biserică care au și datu această sumă prin bani și porumb sau orzu. Au ales 18 oameni ca epitropi a eczecat încasările și transportu cu produse precum și cu materialele necesare și anume Gavrilă Popa, Crăciun Popa, Ion Vasile, Ion Dimian, Maria Dimianu, Toader Paraschiv, Andrei Stan, Vasile Coșerean (probabil), Ion Gheorghe, Dudu Ion, Ștefan Ilie, Mihai G. Dumitrescu, Stan Frăsineanu, Dumitru Vlăsceanu, Ion Dragomir, Dinu Motrosu (probabil), Grigore Popa și Gheorghe N. Negoită care am și fost numit casier pentru încasări și cheltuieli până la terminare pe care lucrare am făcut-o cu multă dragoste văzând că și locuitorii (cuvânt indescifrabil) cu plăcere la toate cele necesare temeliei sfintei Biserici s-au pus în anul 1884 de cucernicu proto-popu Radu Sachelarie din județul Călărași,

lalomița. materialul s-a adusu piatra din comuna Năeni județul Buzău pentru temelie material lemnărie una biserică veche din comuna Cătina județul Buzău, una biserică veche fostă a schitului de maici Sfântu Gheorghe din comuna Bozioru județul Buzău, bârnela cele lungi din Brăila, altă lemnărie din Călărași județul Ialomița, tălpile groase pentru gura turlei din comuna Goidești din proprietatea boierilor Anton (patru cuvinte indescifrabile) șindrila tot din comuna Goidești județul Buzău, căprioarii și scândurile din comunele Sibiciu, Bâsca Chiojdului județul Buzău și comuna Lopătari Slănic județul Buzău. Ca arhitect al lucrării a fost Radu Dimian cu lucrătorii săi Radu Oprea și Stănilă Petre. Zugrăvirea s-a făcutu de Domnul Dumitru Nicolescu pictor din județul Buzău. Cheltuielile până la terminare au fost de lei 16.860 care au fost adunate 11.500 din analoghia de mai sus de lei 45, 5.360 adunate cu (cuvânt indescifrabil) din care sumă s-a datu 4.500 arhitectului, zugravului 5.900 iar restul până la suma de 16.800 întrebuințat la cumpărare de material și transporte.

Sfințirea Bisericii s-a făcutu de protopopul Ion Rădulescu din Călărași jud. Ialomița la anu 1889, noiembrie 8.

Lucratu astăzi 25 martie 1924 de subsemnatul Gheorghe N. Negoită”.

NOTĂ: Acest excepțional document istoric este însoțit de o scrisoare adresată „Onor Parohii”, semnată de același Gheorghe Negoită, al cărei text îl publicăm integral mai jos. Credem că existența și conținutul scrisorii dovedesc faptul că semnatul era conștient de valoarea documentului pe care îl lăsa urmașilor.

Onor Parohii
Depun odată cu aceasta și
Lista arătoare pentru împro-
prietărea locuitorilor acestei Comuni
precum și Construirea sfintei Biserici
să fie spre amintirea Credincioșilor -
Creștini ca fii ai părinților care
au contribuit la Construirea sfintei
Biserici cu începutul lucrării în anul
1886 și terminării la 8 Noiembrie 1889
Gheorghe V. Văgăreanu

Onor Parohii

Depun odată cu aceasta și lista arătoare pentru împroprietărirea locuitorilor acestei comuni precum și construi-

rea sfintei Biserici să fie spre amintirea credincioșilor creștini ca fii ai părinților care au contribuit la construirea sfintei Biserici cu începutul lucrării în anul 1886 și terminarea la 8 noiembrie 1889.

EXISTĂ ȘI ACEST DOCUMENT

Scurt istoric asupra construcției bisericii din comuna Munteni-Buzău și anexelor sale.-

Legea de împroprietărire din anul 1882 a favorizat înființarea mai multor sate, prin părțile unde s-a putut da pământ țărănilor. Astfel a luat ființă în anul 1882 și cătunul Munteni-Buzău, din fostul județ Ialomița. Așezat la mijlocul drumului dintre Urziceni și Slobozia, pe un teren fertil, bun de agricultură intensivă, de calitate superioară, cătunul Munteni-Buzău la ființă, prin așezarea aici a câtorva zeci de familii, venite din munții Buzului și anume din satele de munte Boziornu, Udăile și alte mai mici cătune. - Este de la sine înțeles că prășii locuitorii ai satului Munteni-Buzău au fost dintre acei ce nu posedau averi la munte și care s-au desprins ușor de locurile lor de naștere, în dorința unui trai mai bun. Veniți pe meleagurile Bărăganului în 1882, cu o bogată și frumoasă tradiție creștină, cetățenii cătunului Munteni-Buzău n-au întârziat prea mult și au pornit după trei ani, de la așezarea lor, adică în anul 1885, la construcția bisericii lor de stăzi, cu modestele lor posibilități și cu ajutorul unor sate vecine. - Așa încât construcția bisericii se pornește în anul 1886 și se termină și cu zăvâra după patru ani, adică în anul 1890. -

Paroh,
Gh. Turliu și George Constantinescu
Semnăturile preoților
Preot.